

Van : Adviescommissie Belastingrecht
 Datum : 14 oktober 2014
 Betreft : **Belastingplan 2015 Artikel XVIII, onderdeel F en G**

Inleiding

Opdat een boeteling zo snel mogelijk weet waar hij aan toe is, is in de artikelen 67c tweede lid, 67d eerste lid, 67e eerste lid en 67f derde lid Algemene wet inzake rijksbelastingen ("**AWR**") bepaald dat het vaststellen van de boete gelijktijdig plaats vindt met het vaststellen van de belastingaanslag. Niet alleen is de rechtszekerheid hiermee gediend, voorkomen wordt ook dat het al dan niet vaststellen van die boete op enigerlei wijze wordt gerelateerd aan het al dan niet accepteren van de juistheid van de belastingaanslag zelf.

Bij invoering van de 4^e tranche Awb is het mogelijk geworden derden te beboeten. Alstoen is artikel 67fa AWR ingevoerd, waarin wordt bepaald dat de gelijktijdigheid van vaststellen van de belastingaanslag en de beboeting *voor zover nodig* vervalt. In het belastingplan 2015 is het voornemen opgenomen om artikel 67fa te laten vervallen en de artikelen 67oa AWR en 67ob AWR in te voeren. In artikel 67oa AWR komt te staan dat de voorwaarde van gelijktijdigheid niet van toepassing is, in artikel 67ob AWR dat de termijn te beboeten vervalt na respectievelijk 3 dan wel 5 jaar.

Uitgangspunt bij de gelijktijdigheid is dat de beslissing om te beboeten kan worden genomen op het moment dat de feiten die bepalend zijn voor de belastingheffing bekend zijn, althans dat de voor beboeting van belang zijnde factoren alsdan in kaart moeten zijn gebracht. Indien de voor beboeting relevante factoren bekend zijn, dan moet het mogelijk zijn de beslissing ten aanzien van de beboeting van derden eveneens op dat moment te nemen.

Kernpunten

- De rechtszekerheid wordt met het wetsvoorstel onvoldoende gewaarborgd. Het beginsel van rechtszekerheid brengt mee dat de burger, nadat een belastingaanslag is opgelegd, niet in het onzekere behoort te worden gelaten of ook nog een boete zal worden opgelegd. Dit geldt voor een derde even goed als voor de belastingplichtige zelf. In de huidige tekst van het wetsvoorstel wordt de gelijktijdigheid van aanslagregeling en beboeting niet meer *slechts* voor zover nodig doorbroken, maar in zijn algemeenheid, onder vermelding van de maximale termijn om te beboeten. Met de voorgestelde aanpassing wordt de rechtszekerheid voor anderen dan de belastingplichtige nodeloos, althans zonder dat in de memorie van toelichting enige, laat staan afdoende, reden daarvoor wordt aangedragen, terzijde gesteld.
- Het doorbreken van gelijktijdige beboeting met het vaststellen van de belastingaanslag, althans zo veel als dat bij een te beboeten derde mogelijk is, werkt oneigenlijk gebruik van de beboeting in de hand. Immers ontstaat de mogelijkheid om gedurende de eventuele bezwaarfase, of zelfs gedurende een procedure tegen de aanslagregeling, de dreiging van beboeting van bij de aanslagregeling betrokken derden al dan niet expliciet te laten bestaan. Het spreekt voor zich dat zulks onwenselijk is.

Advies

De Adviescommissie Belastingrecht adviseert om, indachtig de huidige redactie van artikel 67fa AWR, in de aanhef van artikel 67oa AWR de woorden 'zijn niet van toepassing' te vervangen door 'vervalt voor zover nodig'. Minst genomen moet in het Besluit Bestuurlijke Boeten Belastingdienst tot uitdrukking worden gebracht dat de gelijktijdigheid alleen vanwege praktische belemmeringen uit het oog kan worden verloren en daar alsdan gemotiveerd mededeling van moet worden gedaan.

1/0
De Adviescommissie Belastingrecht,
namens deze

B.J.G.L. Jaeger